

Du fond du coeur d'un honnête Musulman.

(From the heart of an honest Muslim)

From the heart of a Muslim

Từ đáy lòng của một người Hồi Giáo chân thực.

Tôi được sinh ra là người Hồi Giáo và đã sống suốt cuộc đời như một tín đồ Hồi Giáo.

Sau những cuộc tấn công khủng bố man rợ khắp nơi trên thế giới của hành tinh này qua bàn tay của những anh em hồi giáo của tôi, và sau quá nhiều hành vi bạo lực của những tín đồ hồi giáo ở nhiều nơi trên thế giới, tôi - một người hồi giáo và là một con người, cảm thấy có trách nhiệm nói lên và kể ra sự thật để bảo vệ cho thế giới, kể cả người hồi giáo, tránh khỏi một tai họa có thể thấy trước và một trận chiến giữa các nền văn minh.

Tôi phải thừa nhận rằng giáo huấn hiện hành của hồi giáo kích động bạo lực và sự thù ghét đối với những người không phải là tín đồ hồi giáo.

Chúng ta, những người hồi giáo là những kẻ cần phải thay đổi.

Cho đến nay, chúng ta vẫn chấp nhận chế độ đa thê, sự bạo hành thể xác của bọn đàn ông đánh đập người phụ nữ và sự tử hình đối với những người bỏ đạo hồi để qua các tôn giáo khác.

Chúng ta chưa từng bao giờ có được một lập trường rõ ràng và vững chắc chống lại quan niệm về nạn nô lệ hoặc chiến tranh, chống lại phương thức truyền bá đạo chúng ta bằng cách chế ngự những kẻ khác vào đạo hồi và buộc họ phải trả một loại thuế nhục nhã gọi là Jizia. Chúng ta đòi người khác phải tôn trọng tôn giáo của chúng ta, trong khi chúng ta lúc nào cũng

chười lớn (bằng tiếng Ả Rập) những kẻ ngoại đạo trong những buổi cầu nguyện vào ngày thứ sáu trong các thánh thất hồi giáo.

Chúng ta phát ra thông điệp nào cho con cháu của chúng ta khi chúng ta gọi những người Do Thái là "đô hậu sinh của loài heo khi" ? [dù rằng người Ả Rập và người Do Thái đều là hậu duệ của ông Abraham] ! Phải chăng đó là một thông điệp của tình thương và hòa bình, hay là một thông điệp của sự thù hận ?

Tôi đã từng đi vào nhà thờ và các hội đường ở đó họ đang cầu nguyện cho những người hồi giáo. Trong khi đó thì mọi lúc chúng ta đều nguyện rửa họ, và dạy cho những thế hệ con cháu chúng ta phải gọi họ là "bọn bất trung" và thù ghét họ. Chúng ta lập tức nhảy cừng lên theo "phản xạ của đầu gối" một cách tự động để bào chữa cho Tiên Tri Mohammed khi có ai đó tố giác ông ta là kẻ thích ấu dâm trong khi chúng ta lại hãnh diện về câu chuyện trong sách đạo hồi của chúng ta kể rằng ông ấy đã cưới một bé gái bảy tuổi (tên là Aisha) làm vợ khi ông ta đã ngoài 50 tuổi.

Tôi cảm thấy buồn khi nói rằng nhiều người, nếu không phải là hầu hết chúng ta, đâu hân hoan trong vui sướng sau vụ 9/11 và sau nhiều vụ tấn công khủng bố khác. Trước mặt truyền thông thì người Hồi giáo tố giác những vụ tấn công đó, nhưng chúng ta lại khoan dung cho những kẻ khủng bố hồi giáo đó và có thiện cảm với lý tưởng của họ. Đến nay thì những vị đỉnh cao "lùng danh" trong giáo quyền đã không hề ban bố một Fatwa hay là một thông báo tôn giáo nào để tuyên bố rằng Bin Laden là một tên lạc đạo, trong khi đó thì nhà văn Rushdie lại bị tuyên bố là tên lạc đạo cần phải giết chết chiếu theo luật Sharia của hồi giáo chỉ vì ông ta viết ra một cuốn sách chỉ trích đạo hồi.

Những người hồi giáo đã biểu tình để đòi quyền được đạo đức hơn là những gì họ đã có tại Pháp,

biểu tình đó là để chống lại lệnh cấm chòang khăn trùm đầu Hejab, nhưng chúng ta đã không biểu tình với một niềm đam mê như thế đối với một số quá lớn những vụ ám sát khủng bố. Chính sự im lặng tuyệt đối của chúng ta đối với những kẻ khủng bố đã khiến chúng có thêm năng lực để tiếp tục thực hiện những hành vi xấu xa của chúng.

Chúng ta, những người hồi giáo phải chấm dứt mang cái nguyên nhân gây ra các khó khăn của chúng ta gán lên đầu người khác hoặc lên sự xung đột giữa Do Thái và Palestine. Đây là một vấn đề lương thiện khi xác nhận rằng nước Do Thái là ánh sáng duy nhất của sự dân chủ, của văn minh, của nhân quyền trong khối các quốc gia Trung Đông.

Chúng ta đã xua đuổi những người Do Thái ra khỏi hầu hết các xứ ả rập mà không chút bồi thường hoặc thương xót để biến họ thành những "người Do Thái vô quê hương" trong khi đó thì nước Do Thái đã chấp nhận cho hơn một triệu người ả rập được sống trong lòng của họ, xem họ như những công dân Do Thái để họ được hưởng đầy đủ quyền lợi của con người.

Ở nước Do Thái, những phụ nữ ả rập không thể bị đánh đập một cách hợp pháp bởi bọn đàn ông, và mọi người đều có thể thay đổi niềm tin của họ mà không sợ bị kết án tử hình bởi luật "lạc đạo" của hồi giáo, trong khi đó trong thế giới của hồi giáo, không một ai được hưởng một cái gì trong những quyền lợi đó.

Tôi đồng ý là những người dân Palestine đang đau khổ, nhưng họ đau khổ là vì những kẻ lãnh đạo của họ hư hỏng chứ không phải vì Do Thái. Thật hiếm thấy những người Ả Rập đang sống tại Do Thái bỏ ra đi để về sống trong những nước ả rập. Ngược lại chúng tôi thấy hàng ngàn người dân Palestine vui sướng đi lao động tại nước Do Thái là "kẻ thù của họ". Nếu nước Do Thái đối xử

tàn tệt với người Ả Rập như có kẻ đã rêu rao, thì hẳn chúng ta sẽ thấy được một hiện tượng trái ngược lại.

Chúng ta, những người Hồi Giáo, cần phải gánh vác những nan đề của chúng ta và đối mặt với chúng. Chỉ có lúc đó chúng ta mới có thể giải quyết được vấn nạn để bắt đầu một kỷ nguyên mới sống trong hòa hợp với tình nhân loại của con người.

Những vị lãnh đạo tôn giáo phải chứng minh một lập trường rõ ràng và vững chắc chống lại việc đa thê, ấu dâm, nô lệ, kết án tử hình đối với những kẻ bỏ đạo Hồi qua các tôn giáo khác, họ phải kết án những sự bạo hành thể xác của bọn đàn ông lên phụ nữ, và khuyến hướng tuyên chiến với những kẻ ngoại đạo để bành trướng Hồi Giáo.

Khi đó, và chỉ có khi đó thì chúng ta mới có quyền đòi hỏi những kẻ khác tôn trọng tôn giáo của chúng ta. Thời điểm đã đến để chúng ta chấm dứt sự giả đạo đức của chúng ta và công khai nói : "Chúng tôi, những người Hồi Giáo phải thay đổi."

Tawfik Hamid

Tác giả bài viết dưới tiêu đề "Từ đáy lòng của một người Hồi giáo chân thực" là bác sĩ Tawfik Hamid, một nhà thông thái Ai cập với bằng cấp Y sĩ nội khoa và bằng Cao học tâm lý nhận thức và kỹ thuật giáo dục.

Không phải ngày nào chúng ta cũng có thể đọc một bài viết như thế với lời khuyên tỏ ra một tầm mức quan trọng lớn. Thế giới cần nhiều người như ông ta, người đầy đủ can đảm để đối mặt với thực tế. Z.T.

Quel courage...!

L'auteur de l'article ci-dessous intitulé « From the heart of an honest Muslim » est le Dr Tawfik

Hamid , un savant égyptien possédant un diplôme en médecine interne et une maîtrise en psychologie cognitive et techniques "d'enseignement.

Ce n'est pas tous les jours que l'on peut lire un article comme celui-ci avec des conseils éclairés de grande importance. Le monde aurait besoin de plus de gens comme lui avec ce courage de faire face, à la réalité. Z.T.

Je suis né musulman et ai vécu toute ma vie comme un adepte de l'islam.

Après les attaques terroristes barbares effectuées par les mains de mes frères musulmans partout dans le monde sur cette planète, et après les actes de violence perpétrés par de trop nombreux islamistes dans de nombreuses régions du monde, je me sens la responsabilité, en tant que musulman et en tant qu'être humain, de m'exprimer et de dire la vérité pour protéger le monde y compris les musulmans d'une catastrophe prévisible et d'une guerre des civilisations.

Je dois admettre que notre enseignement islamique actuel incite à la violence et à la haine envers les non musulmans. Nous, musulmans, sommes ceux qui doivent changer. Actuellement, nous acceptons la polygamie, la violence physique des hommes contre les femmes, et la condamnation à mort de ceux qui se convertissent de l'Islam à d'autres religions.

Nous n'avons jamais eu une position claire et ferme contre le concept de l'esclavage ou les guerres, ou contre la façon de diffuser notre religion en soumettant les autres à l'Islam et en

les obligeant à payer une taxe humiliante appelé jizia.

Nous demandons aux autres de respecter notre religion, alors que nous maudissons tout le temps les non musulmans à haute voix (en arabe) dans notre prière du vendredi dans les mosquées.

Quel message pouvons-nous transmettre à nos enfants quand nous appelons les Juifs "descendants des porcs et des singes" ? [Pourtant, les Arabes et les Juifs sont les descendants d'Ibrahim (Abraham)! Est-ce là un message d'amour et de paix, ou un message de haine ?

J'ai été dans les églises chrétiennes et les synagogues juives où l'on priait pour les musulmans. Alors que tout le temps, nous les maudissons, et enseignons à nos générations à les appeler «infidèles» et à les haïr.

Nous sommes pris immédiatement par un "réflexe rotulien" automatique pour défendre le Prophète Mohammad quand quelqu'un l'accuse d'être un pédophile alors que, dans le même temps, nous sommes fiers de l'histoire décrite dans nos livres islamiques qui mentionne entre autres qu'il a épousé une jeune fille âgée de sept ans (Aisha) alors qu'il était âgé de plus de 50 ans.

Je suis triste de constater que beaucoup, sinon la plupart d'entre nous, se sont réjoui après le 11 Septembre comme d'ailleurs après les nombreuses autres attaques terroristes.

Les musulmans dénoncent ces attaques face à la presse, mais nous tolérons les terroristes islamistes et sympathisons à leur cause. Jusqu'ici nos honorables et hautes autorités religieuses n'ont jamais émis une fatwa religieuse ou une déclaration proclamant Ben Laden comme un apostat, alors que Rushdie, a

été déclaré apostat qui doit être tué selon la charia islamique, juste pour avoir écrit un livre critiquant l'islam.

Des Musulmans ont manifesté pour obtenir des droits plus religieux que ceux qu'ils ont déjà en France et cela pour repousser l'interdiction du hidjab (foulard), mais nous n'avons pas manifesté avec une telle passion et en si grand nombre contre les assassinats terroristes. C'est notre silence absolu contre les terroristes qui donne de l'énergie à ces terroristes de continuer à faire leurs mauvais actes.

Nous, les musulmans devons cesser de reporter la cause de nos problèmes sur les autres ou sur le conflit israélo-palestinien. C'est une question d'honnêteté que d'affirmer qu'Israël est la seule lumière de la démocratie, de la civilisation, et des droits de l'homme dans l'ensemble du Moyen-Orient.

Nous avons chassé les Juifs sans aucune compensation ou miséricorde de la plupart des pays arabes afin de les rendre "Juifs sans pays" alors qu'Israël a accepté que plus d'un million d'Arabes vivent en son sein, en tant que citoyens israéliens jouissant de leurs pleins droits d'êtres humains.

En Israël, les femmes musulmanes ne peuvent pas être battues en toute légalité par les hommes, et toute personne peut changer de croyance, sans craindre d'être condamnée à mort par la loi islamique "d'apostasie", alors que dans le monde islamique nul ne bénéficie d'aucun de ces droits.

Je suis d'accord que les Palestiniens souffrent, mais ils souffrent à cause de leurs dirigeants corrompus et non à cause d'Israël.

Il est rare de voir des Arabes vivant en Israël partir vivre dans le monde arabe. Par contre nous voyons des milliers de Palestiniens

heureux d'aller travailler en Israël, leur "ennemi". Si Israël traitait mal les Arabes comme certains le prétendent, nous aurions sûrement vu un phénomène contraire.

Nous, musulmans, devons assumer nos problèmes et y faire face. Ce n'est qu'alors que nous pourrons les traiter pour commencer une nouvelle ère de vie en harmonie avec l'humanité de l'homme.

Nos dirigeants religieux doivent démontrer une position claire et très ferme contre la polygamie, la pédophilie, l'esclavage, la condamnation à mort de ceux qui se convertissent de l'Islam à d'autres religions, ils doivent condamner la violence physique des hommes contre les femmes, et la tendance de déclarer la guerre aux non musulmans afin de répandre l'islam.

Alors, et seulement alors, nous aurons le droit de demander aux autres de respecter notre religion. Le temps est venu d'arrêter notre hypocrisie et de dire ouvertement: "Nous, les musulmans devons changer".

From the heart of a Muslim

Tawfik Hamid

I was born a Muslim and lived all my life as a follower of Islam.

After the barbaric terrorist attacks done by the hands of my fellow Muslims everywhere on this globe, and after the too many violent acts by Islamists in many parts of the world, I feel responsible as a Muslim and as a human being, to speak out and tell the truth to protect the world and Muslims as well from a coming catastrophe and war of civilizations.

I have to admit that our current Islamic teaching creates violence and hatred toward Non-Muslims. We Muslims are the ones who need to change. Until now we have accepted polygamy, the beating of women by men, and killing those who convert from Islam to other religions.

We have never had a clear and strong stand against the concept of slavery or wars, to spread our religion

and to subjugate others to Islam and force them to pay a humiliating tax called Jizia. We ask others to respect our religion while all the time we curse non-Muslims loudly (in Arabic) in our Friday prayers in the Mosques.

What message do we convey to our children when we call the Jews "Descendants of the pigs and monkeys".. Is this a message of love and peace, or a message of hate?

I have been into churches and synagogues where they were praying for Muslims. While all the time we curse them, and teach our generations to call them infidels, and to hate them.

We immediately jump in a 'knee jerk reflex' to defend Prophet Mohammed when someone accuses him of being a paedophile while, at the same time, we are proud with the story in our Islamic books, that he married a young girl seven years old (Aisha) when he was above 50 years old.

I am sad to say that many, if not most of us, rejoiced in happiness after September 11th and after many other terror attacks.

Muslims denounce these attacks to look good in front of the media, but we condone the Islamic terrorists and sympathise with their cause. Till now our 'reputable' top religious authorities have never issued a Fatwa or religious statement to proclaim Bin Laden as an apostate, while an author, like Rushdie, was declared an apostate who should be killed according to Islamic Sharia law just for writing a book criticizing Islam.

Muslims demonstrated to get more religious rights as we did in France to stop the ban on the Hejab (Head Scarf), while we did not demonstrate with such passion and in such numbers against the terrorist murders.

It is our absolute silence against the terrorists that gives the energy to these terrorists to continue doing their evil acts. We Muslims need to stop blaming our problems on others or on the Israeli/Palestinian conflict. As a matter of honesty, Israel is the only light of democracy, civilization, and human rights in the whole Middle East .

We kicked out the Jews with no compensation or mercy from most of the Arab countries to make them "Jews-Free countries" while Israel accepted more than a million Arabs to live there, have its nationality, and enjoy their rights as human beings. In Israel , women can not be beaten legally by men, and any person can change his/her belief system with no fear of being killed by the Islamic law of 'Apostasy,' while in our Islamic world people do not enjoy any of these rights. I agree that the 'Palestinians' suffer, but they suffer because of their corrupt leaders and not because of Israel.

It is not common to see Arabs who live in Israel leaving to live in the Arab world. On the other hand, we used to see thousands of Palestinians going to work with happiness in Israel , its 'enemy'. If Israel treats Arabs badly as some people claim, surely we would have seen the opposite happening.

We Muslims need to admit our problems and face them. Only then we can treat them and start a new era to live in harmony with human mankind. Our religious leaders have to show a clear and very strong stand against polygamy, paedophilia, slavery, killing those who convert from Islam to other religions, beating of women by men, and declaring wars on non-Muslims to spread Islam.

Then, and only then, do we have the right to ask others to respect our religion. The time has come to stop our hypocrisy and say it openly: 'We Muslims have to Change'.

Tawfik Hamid

From the heart of a Muslim